

Na skraju wioski

Na skra - ju wio - ski nie - wiel - kie wzgó - rze na zbo - czach kło - sy, a pol - ne
 Wśród wie - lu lu - dzi w tłu - mie ze - bra - nych kłę - czy ich dwo - je, to za - ko -

ró - że wzgó - rze po - ro - sły i ku fi - gu - rze cie - ka - wie wspię - ty się W zie - lo - nym
 cha - ni Ma - don - no ze - chciej cud ja - kiś spra - wić, by im nie by - ło źle

sło - ju du - mne li - li - je w szcer - ba - tym dzba - nie wy - smu - kłe szy - je pysz - nych go -

ździ - ków i ge - or - gi - nie li - lio - wo bia - ły bzy. W kwia - tów po - wo - dzi, w mo - rzu zie -
Wzno - si Ma - don - na rę - ce z co -

le - ni szcer - nia - ły świę - tek tkwi do nie - go co dzień w wie - czór ma - jo - wy wie - śnia - cy
 ko - ła tak już od wie - lu lat i bło - go - sła - wi wszy - stko do - ko - ła ich ca - ły

szli. A że - by zły los ich dom o - mi - jał lu - dzie śpie - wa - li A - ve Ma -
 świat. Więc u - ro - czy - ście choć wszy - stko mi - ja, lu - dzie śpie - wa - ją A - ve Ma -

ry - ja a że - by zły los ich dom o - mi - jał lu - dzie śpie - wa - li
 ry - ja. Więc u - ro - czy - ście choć wszy - stko mi - ja lu - dzie śpie - wa - ją

A - ve Ma - ry - y - ja A - ve Ma - ry - ja.

Bo - le - sna twarz wśród rys i pę - knięć więc śpie - wać trze - ba jak naj - pię - kniej

A - ve Ma - ry - ja. D.S. al Coda